

вото поле. Вие ще да са молите тука цѣла нощ предъ това распятие за душата на графътъ. Ако нечестивиятъ п да си дозволява да отнима свѣтата свобода на човѣчеството, която му е дадена отъ небето; но и животътъ така сѫщо е свѣто нѣщо, слѣдователно ние трѣба да колѣничаме предъ бога даже и тогава, когато убиваме тиранинътъ. Вие, отче, ще са помолите въ това сѫщо време и за оногова, който ще да убие графътъ!

Свѣщенникътъ.

А какъ е името му, мой сине?

(Волнение и гълъткотвица между сѫзаклѣтиците).

Улрихъ (пада на колѣни и, както
са види, са моли богу.
Става).

Азъ сѫмъ.

Саладо.

Браво!

Улрихъ.

Другарите ми ще да забиколатъ кѫшлата и при
първото викане «бунтъ» ще да ударятъ на стражата.
Добре би било, ако нѣкой отъ васъ да би ималъ юна-
чество, за да слѣдва подира ми и да даде знакъ отъ
вѣтре. Кой ще да вѣрви слѣдъ мене?

Мансфелдъ.

Азъ.

Саладо.

Азъ ви поздравлявамъ, господине!

Улрихъ.

Сега, мои приятели, сѣки да вѣрви на своето мѣ-